

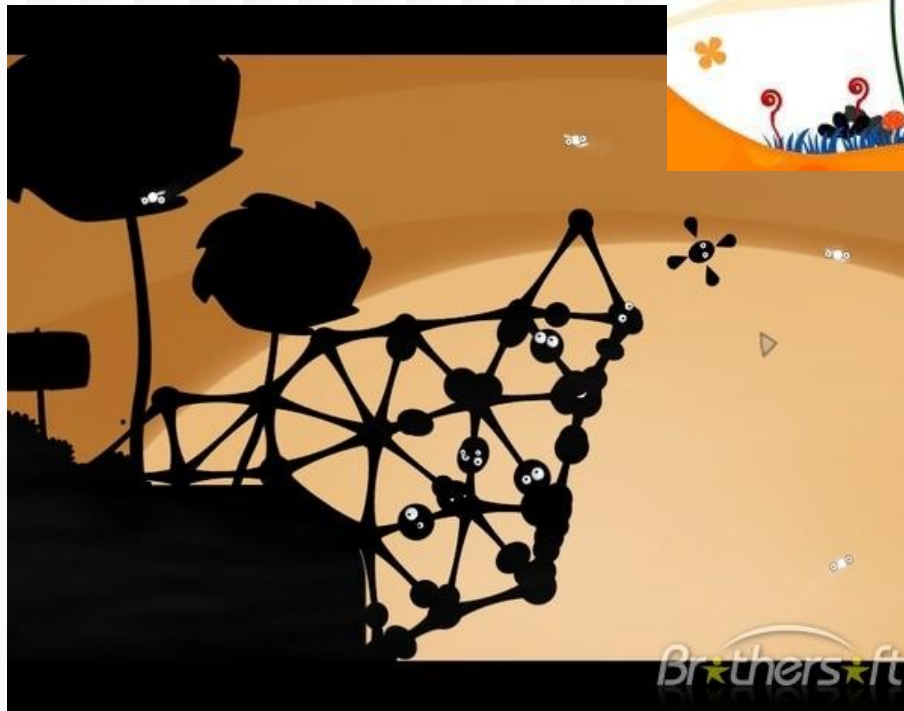
Symulacja Liny Metoda Verleta

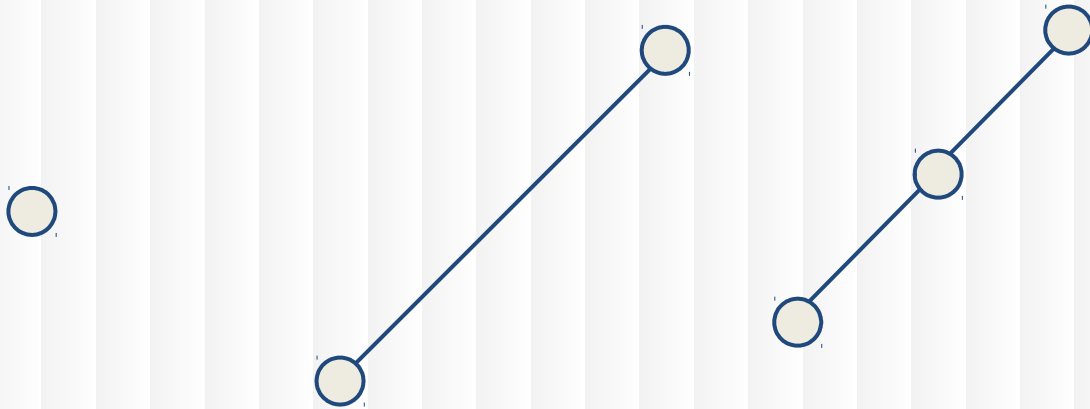
Modelowanie fizyczne w animacji komputerowej
Maciej Matyka

<http://panoramix.ift.uni.wroc.pl/~maq/>

Fizyka czasem się przydaje

O czym będzie ten wykład?

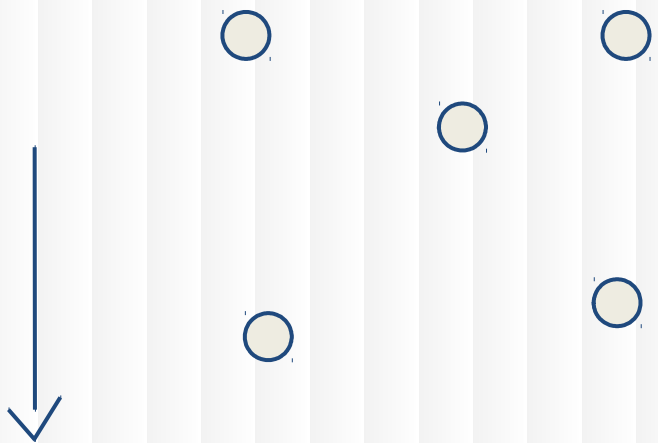
Jak zbudować układy mas połączonych sprężynkami?

Jak je opisać w programie?

Jak wyznaczyć siły, a następnie ruch?

Co ciekawego można z tego zbudować?

Punkty w polu grawitacyjnym

Punkt materialny

Punkt materialny cechują:

- masa (kg)
- pozycja (m)
- prędkość (m/s)
- siła (kg*m/s²)
- ...

```
struct point
{
    float m;
    CVector3 r;
    CVector3 v;
    CVector3 f;
};
```

Prosty przepis

1. Inicjalizuj punkty
2. Policz siły
3. Przesuń punkty
4. Więzy, kolizje, korekty, odbicia..
5. Wróć do 2.

Prosty przepis

1. Inicjalizuj punkty
2. Policz siły
3. Przesuń punkty
4. Więzy, kolizje..
5. Wróć do 2.

```
void initpoints(void)
{
    for(int i=0; i<N; i++)
    {
        float r1 = rand()/float(RAND_MAX);
        float r2 = rand()/float(RAND_MAX);
        float r3 = rand()/float(RAND_MAX);
        float r4 = rand()/float(RAND_MAX);

        points[i].v = CVector3( r1 , r2 , 0);
        points[i].r.x = r3;
        points[i].r.y = r4;
        points[i].m = 5;
    }
}
```

Prosty przepis

1. Inicjalizuj punkty
2. **Policz siły**
3. Przesuń punkty
4. Wieży, kolizje...
5. Wróć do 2.

```
CVector3 g = CVector3(0, -9.8, 0);
```



```
// gravity  
for(int i=0; i<N; i++)  
{  
    points[i].f = g * points[i].m;  
}
```

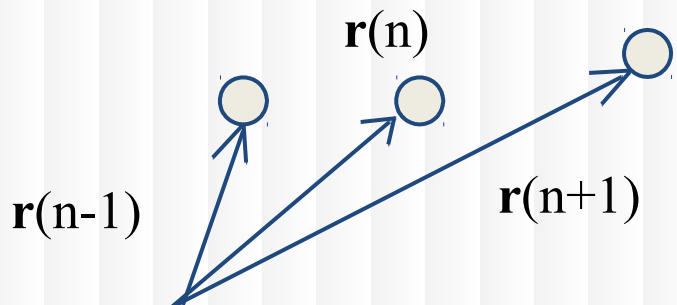

Metoda Verleta

Chcemy przesunąć punkt materialny w nową pozycję $\mathbf{r}(n+1)$

Znamy jego starą pozycję $\mathbf{r}(n-1)$, bieżącą $\mathbf{r}(n)$ oraz siły $\mathbf{f}(n)$, które na niego działają.

Lepszym (od metody Eulera) sposobem jest wykorzystanie jedno krokowej metody Verleta:

$$\mathbf{r}(n+1) = 2 * \mathbf{r}(n) - \mathbf{r}(n-1) + h * h * \mathbf{f}(n) / m$$

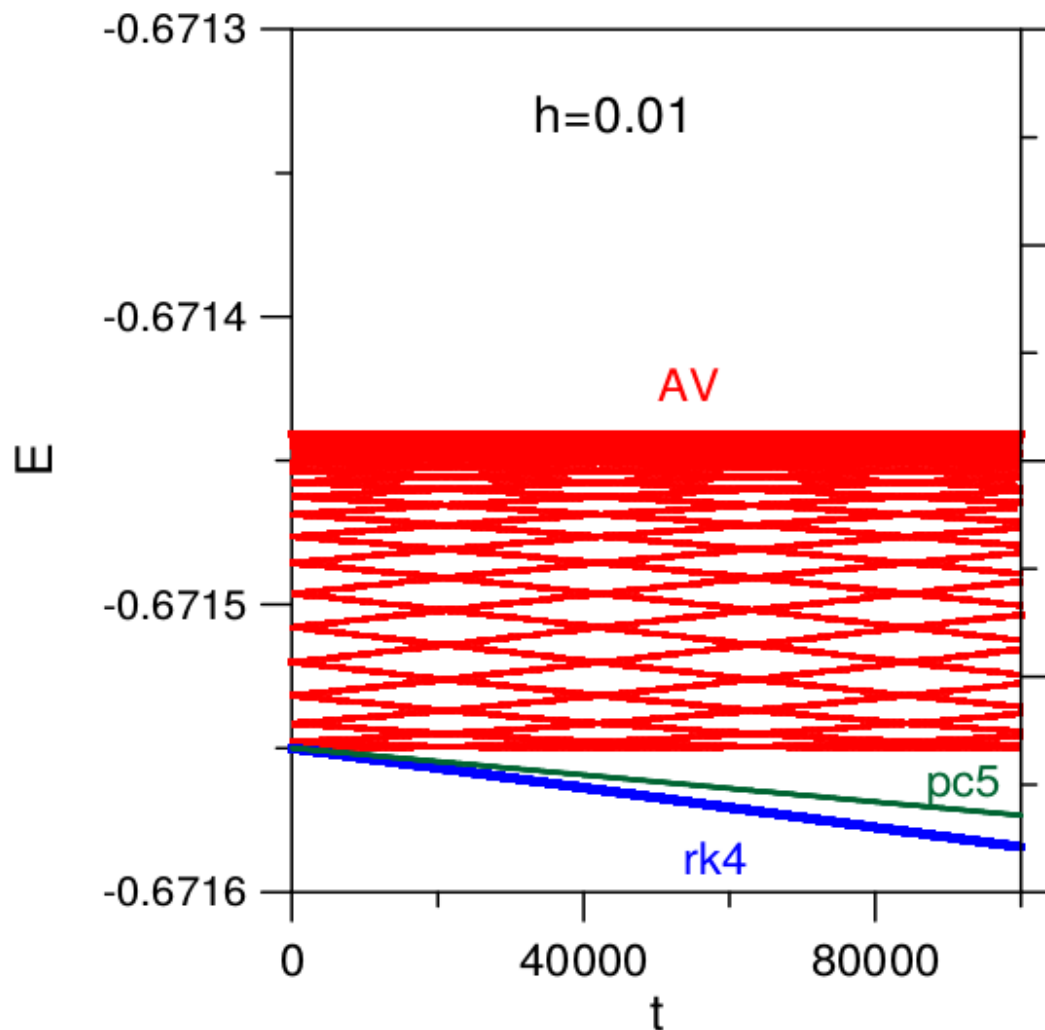

Brakuje tylko początku

Pierwszy krok w metodzie Verleta (np.) :

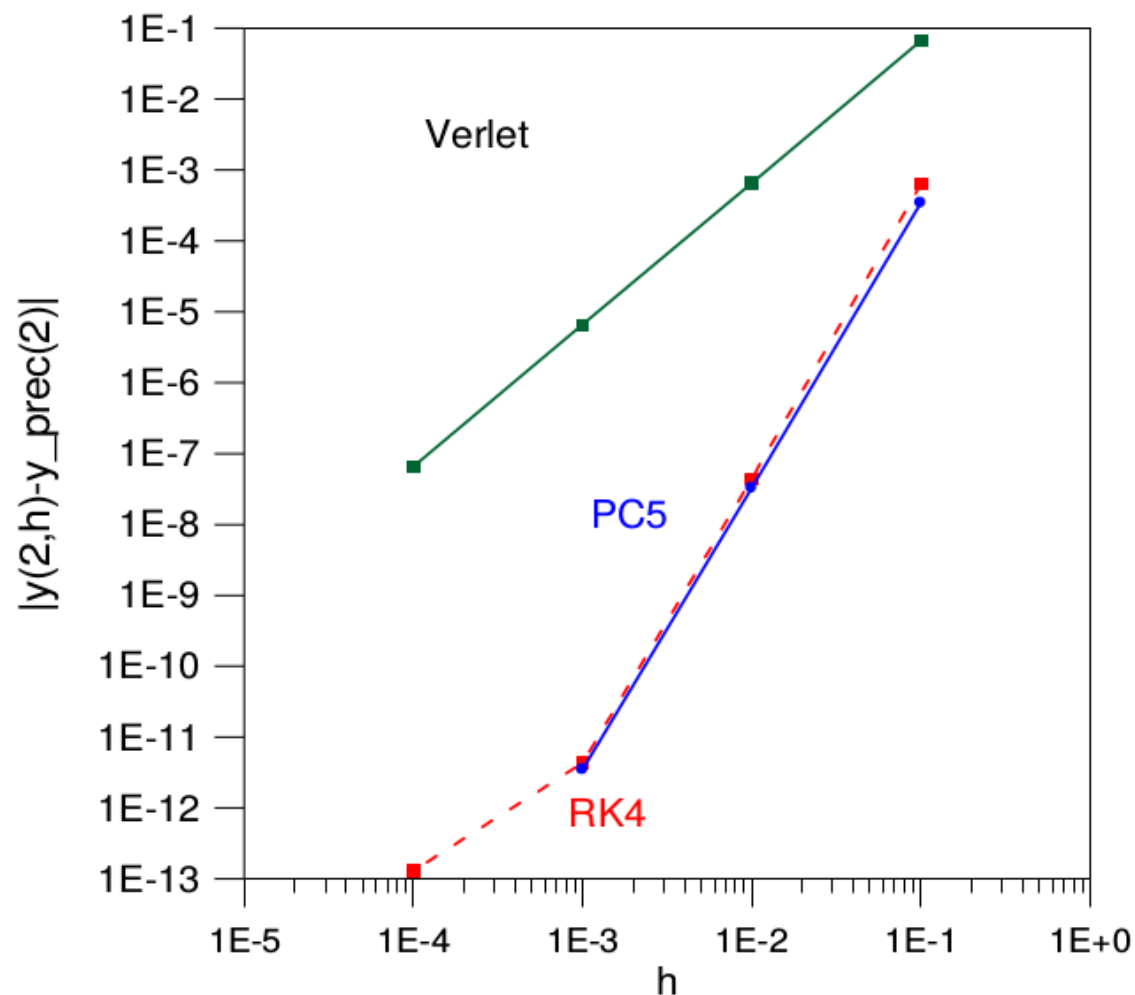
$$r(1) = r(0) + h * h * \mathbf{f}(0) / m$$

(przykład)

Energia całkowita planety jako funkcja czasu otrzymana trzema metodami z krokiem czasowym $h=0.01$.

W przypadku algorytmu Verlet-a energia jest obliczona z mniejszą dokładnością (czerwony pas na wykresie), ale jej zachowanie jest stabilne. Nie widać dryfu energii.

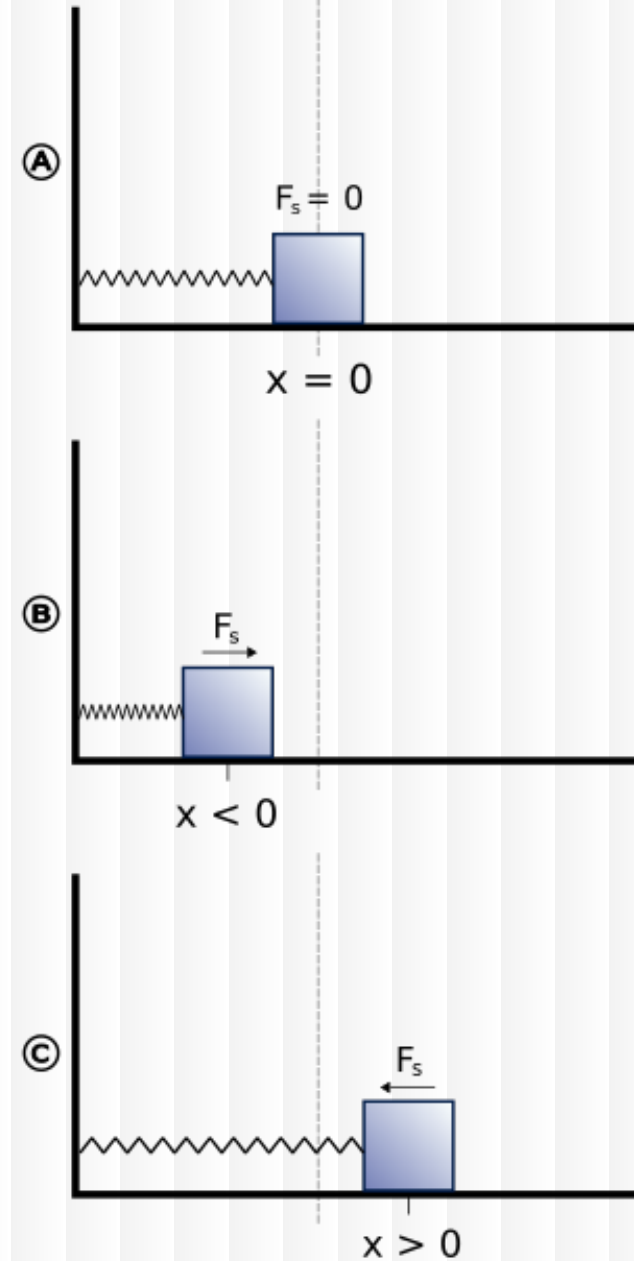
Porównanie dokładności całkowania trzema metodami po upływie czasu $t=2$. Wynik otrzymany za pomocą PC5 w czasie $t=2$ z $h=1e-4$ jest traktowany jako punkt odniesienia.

Badanie stabilności tych metod przeprowadziliśmy całkując równania z $h=0.01$ aż upłynął czas $t=10^5$. Energia całkowita powinna być zachowana. Jednak, wyniki otrzymane za pomocą RK4 i PC5 pokazują, że energia wolno, aczkolwiek systematycznie, maleje z czasem.

Sprężyna

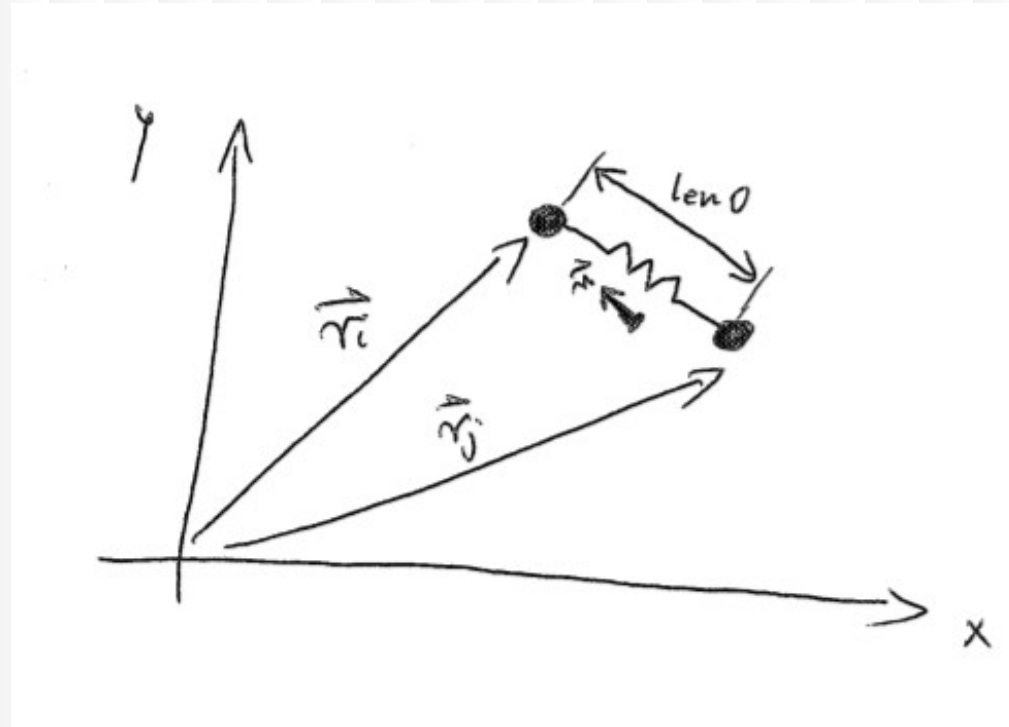
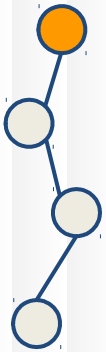
Sprężyna (prawo Hooke'a)

$$F = -kx$$

Punkt zawieszony na linie

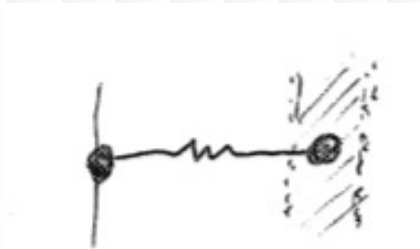
Siła między punktami: sprężystość + tłumienie

$$f(i,j) = -k_s * (|r_i - r_j| - len0) * n + k_d * |v_2 - v_1| * n;$$

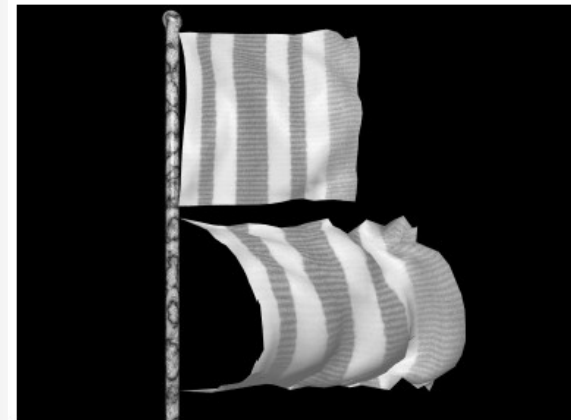
Więzy związane z odległością

Inverse dynamics constraints (Xavier Provot, INRIA):

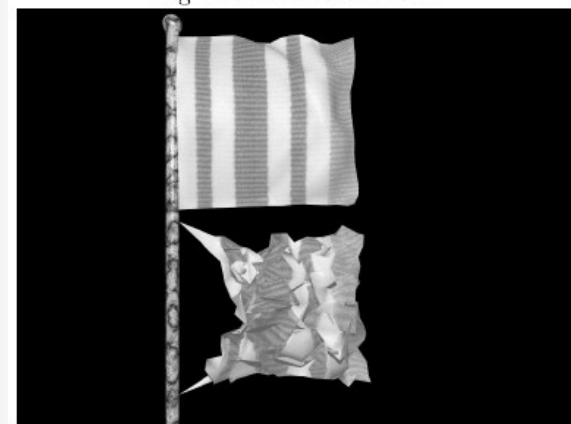

punkty odchylają się tylko o pewien procent od położenia równowagi.

Prosta implementacja - znaczący wzrost stabilności układu

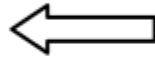
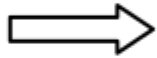

(a) Elastic flag and our “semi-rigid” flag when stiffness is low.

(b) Increasing stiffness: elastic flag becomes chaotic and “semi-rigid” flag remains stable.

Figure 6: Comparison for the case of a flag.

Dist. too large

Correct distance

Dist. too small

HITMEN: Codename 47

HITMEN Codename 47: <https://www.youtube.com/watch?v=EWirve3MoUo>
Hitman_Codename 47 Speed Run (0 34 19) - YouTube [360p].mp4
5:44

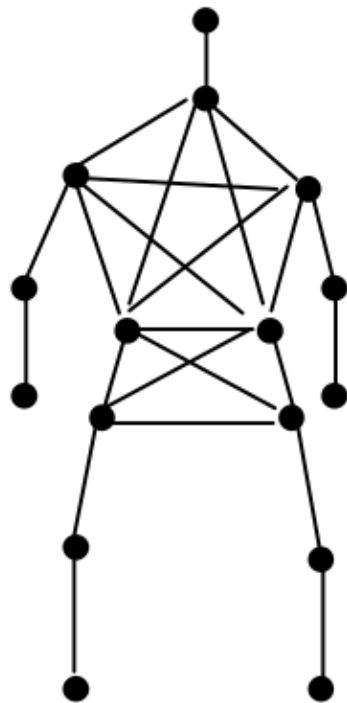

Figure 9. The particle/stick configuration used in Hitman for representing the human anatomy.